

Το πλοίο με τα πολεμοφόδια που οι φιλικοί φόρτωσαν στη Σμύρνη, έφτασε στη Μάνη μέσα Μαρτίου. Με τέχνασμα, ο Παπαφλέσσας έπεισε τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη να το εκτελωνίσει. Χώρισε τα πολεμοφόδια κι ανάθεσε τη μεταφορά τους σε δυο ομάδες: Την πρώτη με αρχηγό τον Νικήτα Σταματελόπουλο (αργότερα, θα τον ονόμαζαν Νικηταρά Τουρκοφάγο) και την δεύτερη με τον Χρήστο Αναγνωσταρά. Ο διοικητής της Καλαμάτας, Σουλεϊμάν αγάς Αρναούτογλου, έμαθε πως κάποιοι ένοπλοι μεταφέρονε κάποια φορτία. Τον καθυσύχασαν πως ήταν χωρικοί που κουβαλούσαν λάδι. Τα όπλα τα είχαν, επειδή ακούστηκε πως κυκλοφορούσαν ληστές. Πείσθηκε και ζήτησε από τον Πετρόμπεη να στείλει τον γιο του, Ηλία, να ενισχύσει τη φρουρά της πόλης.

Στις 17 Μαρτίου 1821, όλα ήταν έτοιμα. Οι αγωνιστές μαζεύτηκαν στο ναό των Ταξιαρχών, στην Αρεόπολη της Μάνης, όπου έγινε δοξολογία κι ευλογήθηκαν τα λάβαρα του Αγώνα. Στις 20, ο Ηλίας Μαυρομιχάλης μπήκε στην Καλαμάτα με 150 άνδρες «να ενισχύσει τη φρουρά». Είπε στον Αρναούτογλου πως οι πληροφορίες μιλούσαν για πολλούς ληστές και καλά θα ήταν να έρθουν κι άλλοι για τη φρουρά. Ο Τούρκος δέχτηκε.

Είχε προηγηθεί η επίθεση επαναστατών από τα Καλάβρυτα, στις 14 Μαρτίου, που χτύπησαν τους Τούρκους, αναγκάζοντας έτσι τους κοτζαμπάσηδες να μπουκ στον Αγώνα.

Στις 22 Μαρτίου, ο Κολοκοτρώνης με τους Μούρτζινους και 2.000 άντρες έπιασε τους λόφους προς τη Σπάρτη. Ο Παπαφλέσσας με τον Αναγνωσταρά και τον Σταματελόπουλο έπιασαν την άλλη πλευρά. Ο Αρναούτογλου κάτι κατάλαβε αλλά ήταν αργά να αντιδράσει. Στις 23 Μαρτίου, οι επαναστάτες μπήκαν στην πόλη. Οι Τούρκοι παραδόθηκαν. Το μεσημέρι, οι καμπάνες χτυπούσαν χαρμόσινα και 24 ιερείς ευλογούσαν τις σημαίες κι όρκιζαν τους αγωνιστές. Την ίδια μέρα, έπεφτε η Βοστίτσα (Αίγιο). Στις 26, παραδίδονταν και οι Τούρκοι στα Καλάβρυτα. Η επανάσταση είχε ξεκινήσει και στην Πελοπόννησο.

(τελευταία επεξεργασία, 15 Μαρτίου 2021).

